

Thema WAO/Ziektewetakties – Landelijk WAO Beraad

Recht op inkomen en zelfontplooiing

Al in juni 1991 schreef het Landelijk WAO Beraad een brief aan de gezamenlijke vakbeweging. Adhesie met de akties, graag samenwerking. Regelmatige telefonische kontakten en het bekende kluitje in het riet. Alles ging onder de vlag van de vakbeweging. Op het PvdA-kongres een gesprekje met Johan Stekelenburg. Daarna hoorden we op 3 oktober dat we twee dagen later met een standje op het Malieveld mochten staan; nee, geen spreekrecht.

De redactie van Solidariteit vroeg ons een artikel te schrijven aan de hand van een paar vragen. Over de samenwerking met de vakbeweging. Een kraampje dus. Over onze deelname aan de akties en hoe wij verder gaan.

De vraag die ons het meest intrigeerde, luidde: "Van aktievoerders hoorden we nogal eens 'Waar zijn de WAO-ers', voeren die ook aktie? Klopt dat beeld?". Daar beginnen we dan maar mee.

Een vals beeld

En of ze er waren, de WAO-(st)ers! Dag in, dag uit, zij aan zij; ex-werkne(e)m(st)ers met de nu betaald werkenden. Het Landelijk WAO Beraad (LWB), dat altijd al de rol heeft van een soort verbindingspasta tussen alles wat wel of niet georganiseerd is, was er ook. Overal in het land.

Ook op 5 oktober waren veel van onze mensen op het Malieveld. Hoe komt het toch dat mensen vragen: waar zijn de WAO-ers? Hebben betaald werkenden een beeld bij arbeidsongeschiktheid van een zichtbare handicap?? Een hoop lui op krukken of met een armband met opschrift???

Met hun restkapaciteit en veelal betaald uit eigen portemonnee, vechten de AAW/WAO-gerechtigden onversaagd verder. En altijd weer met de belangen van de huidige en toekomstige WAO-(st)ers voorop.

Waar waren we niet?

Direkt na het SER-advies, voor de zomer, werden de krachten gebundeld in een Breed WAO Front. Met de gezamenlijke arbeidsongeschikten- en gehandicaptenorganisaties (buiten de vakbeweging).

Een konstante stroom van brieven en artikelen is richting Tweede Kamer gegaan. Verder naar de landelijke politiek, minister-president, maatschappelijke organisaties, adviesorganen en sociale partners.

Onze achterban kon je overal tegenkomen in het land, vooral ook op plaatselijke politieke vergaderingen en bij alle mogelijke akties, tot kruispuntbezettingen toe.

We waren er op Prinsjesdag in Amsterdam en voerden onder andere het woord voor radio en televisie. Aktiefoto's zijn er ook genomen, waarvan een aantal staat afgedrukt in ons kontaktblad Informatief.

Op 25 september volgde de petitie aan

de voorzitter van de Tweede Kamer, Deetman. Dat was na een grote landelijke handtekeningaktie.

Sit-down-demonstratie

De vakbeweging heeft het laten afweten, dus kunnen we niet anders dan zelf voor onze belangen en die van betaald werkenden blijven opkomen. Zichtbaar of onzichtbaar. Want voor de media zijn we geen nieuws. Door hen worden we - willens en wetens? - onzichtbaar gehouden. Media immers hebben de grootste macht, die nog uitstijgt boven de macht van ambtenaren en politici.

Nadat we op 10 oktober nog een sit-down-demonstratie op het Binnenhof organiseerden, hadden wij een laatste activiteit vóór de Algemene Beschouwingen. Alle kamerleden kregen, begeleid door een niet mis te verstane brief, het artikel van Henk Weijnen van het NIMO (Nederlands Instituut Maatschappij Opbouw) toegezonden. Sprekende titel: "Kabinetsplannen WAO ongefundeerd en zonder oplossingsperspectief".

Wij dagen de vakbeweging uit

Er liggen alweer nieuwe plannen. Eén van de grote politieke items volgend jaar zal zijn, hoe het in de rest van de regeringsperiode Lubbers III verder moet met het minimumloon en de verhouding tussen uitkeringen en CAO-lonen, dus het vraagstuk van de koppeling. Verder bereidt het LWB een grote landelijke WAO-manifestatie voor op 19 december in Congrescentrum De

Reehorst in Ede. Daar werd in 1983 ook het WAO-Tribunaal gehouden. Samen met vele organisaties die zich buiten de vakbeweging hebben georganiseerd. Zoals: Samenwerkingsverband Mensen zonder betaald Werk, Landelijk Steunpunt Vrouwen & de Bijstand, Bundeling Uitkeringsgerechtigden, Gehandicaptenraad, De Arme Kant van Nederland en vele andere maatschappelijke organisaties/bondgenoten die solidair zijn.

Wij dagen de vakbeweging uit om mee te doen. Samen met ons zou die vuist gemaakt moeten worden. Eénmaal heel Nederland plat voor de belangen van de 450.000 bij de vakbeweging aangesloten AAW/WAO-gerechtigden en de overige 550.000 arbeidsongeschikten. Wij vragen om solidariteit van de betaald werkenden en hun vakbeweging. Dat is de allerlaatste krachttoer die verricht kan worden voor het behoud van de nederlandse sociale zekerheid.

Reïntegratie

Intussen wapent het LWB zich voor de toekomst. Er volgen binnenkort organisatieadviezen die in het teken staan van een vernieuwd LWB en een perspectief voor de WAO of wat daarna komt... Verbreden en bundelen blijft onze strategie. Maatschappelijke deelname staat bovenaan, in weerwil van wat nu uitsluitend bespreekbaar is: 'terug naar betaalde arbeid'. De vakbeweging heeft te kennen gegeven dat een pas op de plaats wordt gemaakt en dat van verbreding geen sprake meer kan zijn. Het Landelijk WAO Beraad heeft als motto: Recht op inkomen, recht op zelfontplooiing. Reïntegratie dus, zoals dat oorspronkelijk als hoofddoelstelling verankerd is in de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering van 1967.

Charlotte Dijkstra (voor het Landelijk WAO Beraad)



LWB op het Malieveld - foto Hans Staphorsius